

PRZECIWIĄJĄCY SIĘ (6) *part praes act*

się (5), się (1).

e oraz a jasne.

sg m N przeciwiągcy się (2). \diamond pl G przeciwiągcych się (1). \diamond A subst przeciwiąg(c) się (3).

Sł stp s.v. *przeciwiąg się*, Cn, Linde brak.

1. *Sprzeciwiągcy się, występujący przeciw; repugnans Mącz* [w tym: komu, czemu (4)] (5) : Abowiem tu [lege: ty] poraziłes wżytki przeciwiągcyze się mnie [Quoniam Tu percussisti omnes adversantes mihi Vulg Ps 3/8] bez przyczyny TarDuch D7v, D2; Theomachus, Przeciwno bogu walczący/ przeciwiągcy się słowu bożemu. Mącz [454]c, 330c.

Przen (1) : A ieśliby kto/ [...] tákowe nędze ludzkie obaczył/ [...] y poznał też śmyłow żądliwości przeciwiągcyze się duchowi/ [...] iákoż tedy niebędzie mógł z wielką chucią przyśtoynego śzukác lekárftwá do tey złości ták wielkiej KuczKat 395.

2. *Stójący w sprzeczności, niezgodny [czemu] (1)* : Trzech by tylo rzeczy [Narodzie Ruski] potrzebá [tobie do zbawienia]. Pierwıza/ áby [...] Trzećia. Aby zwierzchność łtolice Rzymłkiej we wżytkim ználi/ [...] Co się innych rzeczy to ieft obrządkow kościelnych/ y zwyczáiow nabożeńftwá Greckiego/ ktore od S. przodkow łwoich máią/ łłowu Bożemu y Wierze S. nie przeciwiągcych się/ dotyczy: przytymby się wżytkim zoftáli/ żadney odmiány nie czyniác. SkarJedn 369.

Synonimy: 1. *przeciwiągcy się, sprzeciwiągcy się, walczący, występujący.*

Cf **PRZECIWIĄĆ SIĘ**